

ISSN 2586-9086

วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2

(กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

VOL.7 NO.2
JULY - DECEMBER 2023

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
JOURNAL OF HUMAN AND SOCIETY,
SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
319 ถนนโพธิ์พินาศ ต.โพธิ์ อ.เมืองศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ 33000
โทรศัพท์: 097-040-4357 โทรสาร 0-4564-3607
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jhuso>

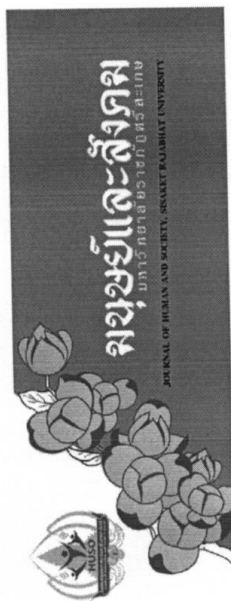
JOURNAL OF HUMAN AND SOCIETY, SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY
319, THAI PANTA ROAD, PHO SUB-DISTRICT, MUEANG SI SA KET DISTRICT,
SI SA KET, 33000
TELEPHONE NUMBER: 097-040-4357 FAX NUMBER: 0-4564-3607
<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jhuso>

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jhuso>

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วารสารวิชาการมนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

วารสารวิชาการมนุษยและสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม - ธันวาคม 2566)

ISSN 2586-9086

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานและให้คนทางวิชาการสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นแหล่งในการนำเสนอผลงานวิจัยบทความวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ที่ปรึกษา

รศ.ดร. ประกาศิต อานุกาพแสนยากร อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ขอบเขตเนื้อหา

บทความวิจัยและบทความวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ สาขาภาษาและภาษาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การพัฒนาชุมชน วรรณคดี สังคมวิทยา มานุษยวิทยา นิเทศศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ ศิลปกรรม เศรษฐศาสตร์ ศาสนาและปรัชญา จิตวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กำหนดการออกเผยแพร่

วารสารเผยแพร่ราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

มกราคม - มิถุนายน

กรกฎาคม - ธันวาคม

ตีพิมพ์ทั้งรูปแบบและระบบวารสารอิเล็กทรอนิกส์ ทุกบทความที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 ท่าน โดยใช้วิธีการประเมินแบบผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อของแต่ละฝ่าย (Double Blinded Review)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 319 ถนนไทยพัฒนา ตำบลโพธิ์
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 33000

โทรศัพท์: 09-7040-4357

โทรสาร 0-4564-3607

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/jhuso>

บรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. เอเมอร์ แสงแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองบรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนันต์ศักดิ์ พวงอก มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนา จันทร์เทวี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์ ดร. นัยนา อรรถนพทร มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฤทัย นิมน้อย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตทิพย์ ปุยะติ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิตติมา ดำรงวัฒนะ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กาญจนา ชินนาค มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธิตติชัย เมตตาริกานนท์ มหาวิทยาลัยสกลนคร

ดร. สุธิกิตต์ ผ่องใสงเนิน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ดร. สุรีย์ฉาย สุกันธรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ดร. อุษา กลมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อาจารย์สุชาลักษณ์ ธรรมดวงศรี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวิชาการและสังคม

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. สุจิตต์ เพียรชอบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. วราวุฒิ ไรมรัตน์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. กุลธิดา ท่วมสุข มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศาสตราจารย์สุวิทย์ ชีรสอวดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ศาสตราจารย์ ดร. เมฆมณ เมธีจรณห์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ศรีสันติสุข มหาวิทยาลัยขอนแก่น

รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา กานรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

รองศาสตราจารย์สมหมาย ชินนาค มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

รองศาสตราจารย์ ดร. ธญวรรณ กำคำ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความวารสารวิชาการมนุษย์และสังคม

รองศาสตราจารย์ ดร. สุนทร ปัญพะงษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร. อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ มีกุล นวัตกรรมอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. ปัญญา อุ่นแก้ว มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อานันท์ ทาปทา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สกฤต วงษ์เกษมสันต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นงลักษณ์ อานี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ เวชกามา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อาจารย์ ดร. สุติรัตน์ เวทย์ศิริยานนท์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาแว มะแสด สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ผู้พิจารณาตรวจสอบภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อินทิรา สักดิ์เมียนแก้ว
อาจารย์กวิวัฒน์ หิรัญบุรณะ
อาจารย์ยศณ มังจาคา
อาจารย์ชัยยุทธทิพ บุญเยี่ยม

ฝ่ายประสานงานวารสาร

อาจารย์ชั้นทักษิณ พันธ์เสียว
อาจารย์ชลิดา ภูริณินนาท
อาจารย์พรชนก แสนทวีสุข สิตาบุตร

ออกแบบรูปแบบ

อาจารย์รัตติยา สิตาบุตร

ผู้พิจารณาตรวจสอบภาษาไทย

อาจารย์ณิสนิ อำพันย์
อาจารย์ปิ่นอนงค์ จำปาเงิน
อาจารย์พรชนก แสนทวีสุข สิตาบุตร

นางนิลวรรณ จันทา
นางสาวนงนุช แสงพลกษ์
นางสาวปริศา แดงงาม

อาจารย์ไพฑิพงษ์ ฉัตรนันท์ภรณ์

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการมนุษย์และสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษฉบับนี้ เป็นปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ในช่วงเดือน กรกฎาคม - ธันวาคม 2566 โดยมุ่งเน้นการทำหน้าที่เป็นพื้นที่ทางวิชาการสำหรับคณาจารย์ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และผู้ที่สนใจได้ใช้เป็นเวทีในการนำเสนอผลงานในการศึกษาค้นคว้าด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อันจะนำมาซึ่งการสร้างสรรค์สังคมและพัฒนาประเทศชาติด้วยการใช้องค์ความรู้จากการศึกษาวิจัยและบทความวิชาการเป็นฐาน ในฉบับนี้ได้นำเสนอบทความที่น่าสนใจทั้งสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา รวมทั้งสิ้น 12 เรื่อง แบ่งเป็นบทความวิชาการ 1 เรื่อง ได้แก่ อุบาสก และการก่อร่างของชุมชนรอบอ่าวไทยตอนบนฝั่งตะวันตก และบทความวิจัย 11 เรื่อง ได้แก่ 1) แนวทางการเพิ่มมูลค่าและการสร้างรายได้วัฒนธรรมผ้าทอมือชุมชนโปยจารย์ อำเภอพนมศรี อ.จังหวัดบึงกาฬ 2) การพัฒนาความสามารรถทาง การเรียนรู้ เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ปัจจัยทางสังคม-วัฒนธรรมที่มีผลต่อการเมืองท้องถิ่น ในจังหวัดศรีสะเกษ 4) แนวทางการจัดการความรู้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะเรียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 5) การพัฒนาคุณภาพการให้บริการ ของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลบางไพร อำเภอบางไพร จังหวัด พระนครศรีอยุธยา 6) การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยผ่านการจัด ประสบการณ์ด้วยกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามแนวคิดรูปแบบการสอนภาษาจีนแบบ ผสมผสาน TESSE 7) การพัฒนานวัตกรรมการตลาด เพื่อความยั่งยืนของธุรกิจชุมชน อำเภอท่ง จังหวัดสุรินทร์ 8) การศึกษาปัจจัยชี้วัดร้านค้าชาวไทยเชื้อสายจีนในเขต เทศบาลเมืองศรีสะเกษ 9) การศึกษาสารสนเทศท้องถิ่นอำเภอเบ็ญไพร จังหวัดศรีสะเกษ 10) แนวทางการพัฒนาสู่ความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรผสมผสานบ้านไพรงาม ตำบลเสียว อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร และ 11) การศึกษาการเปลี่ยนสถานศึกษา ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

บทความที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฉบับนี้ได้ผ่านการตรวจสอบ
การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเฉพาะศาสตร์ ซึ่งถือเป็นมาตรฐานทางวิชาการ
ที่ทางกองบรรณาธิการให้ความสำคัญอย่างมาก อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ
เพื่อใช้ในการศึกษา ค้นคว้า และอ้างอิง รวมถึงนำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการสร้างสรรค์
และพัฒนาผลงานทางวิชาการด้านต่างๆ ต่อไป และท่านสามารถอ่านบทความในวารสาร
บนฐานข้อมูล เว็บไซต์ <https://so08.id-thajlo.org/index.php/thuso/index> หากนักวิชาการ
ท่านใดที่มีความประสงค์ที่จะเผยแพร่ผลงานการศึกษาค้นคว้าของตนเองสู่วงวิชาการ
ในวารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ยินดีเป็นอย่างยิ่ง

สุดท้ายนี้ กองบรรณาธิการวารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
ศรีสะเกษ ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาใช้เวลา
อันมีค่าร่วมพิจารณาผลงานทางวิชาการ และขอบคูนนักวิชาการที่ให้ความเชื่อมั่น
ในคุณภาพของวารสารนี้ โดยส่งบทความลงตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทางวารสารมุ่งมั่น
ในการพัฒนามาตรฐานของวารสารให้มีคุณภาพ เพื่อร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคม
และประเทศชาติต่อไป

รองศาสตราจารย์ ดร. เอเมอร์ แสงอุวา
บรรณาธิการ

วารสารวิชาการมนุษยและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (มกราคม – มิถุนายน 2566)

Journal of Human and Society, Sisaket Rajabhat University

Vol. 7 No. 2 (July – December 2023)

230-250

การศึกษาการเปลี่ยนชื่อสถานศึกษาในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์จากแปลภาษาไทย

เป็นภาษาจีน

A Study of Thai-Chinese Translation Strategies for Educational Institutions

Names in Phetchabun Province

ศศิ์สุล เกษร / ศุภกร ทาพิมพ์ / สุรพิชญ์ วงศ์น้อย

Threesoon Kesorn / Suphakorn Tapim / Surapit Wongnoi

การศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
จากแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน
A Study of Thai-Chinese Translation Strategies for Educational
Institutions Names in Phetchabun Province

ตรีศุล เกษร¹/ ศุภกร ทาพิมพ์^{2*}/สุรพิชญ์ วงศ์น้อย³

Threesoon Kesorn / Suphakorn Tapim / Surapit Wongnoi

^{1,2}สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phetchabun Rajabhat University

³สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
The Secondary Educational Service Area Office Phetchabun

*Corresponding Author

ได้รับบทความ: 15 สิงหาคม 2566
ปรับปรุงแก้ไข: 30 ตุลาคม 2566
ตอบรับตีพิมพ์: 4 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน เก็บข้อมูลรายชื่อสถานศึกษาจากกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และเครือข่ายครูภาษาจีนในพื้นที่เพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ ด้วยแบบสอบถามรายชื่อสถานศึกษาฯ กอปรกับการสัมภาษณ์ตัวแทนครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีการแปล ผลการศึกษาพบกลวิธีที่ปรากฏในการแปลชื่อสถานศึกษา

ในจังหวัดเพชรบูรณ์ 5 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ด้านข้อเสนอแนะการแปลพบว่า หากชื่อมีส่วนประกอบของชื่อเฉพาะที่มีการแปลเป็นภาษาจีนมาก่อนและใช้กันอย่างแพร่หลาย สามารถใช้คำแปลเหล่านั้นได้โดยตรง หากต้องแปลทับศัพท์ควรเลือกคำจีนที่เหมาะสมทั้งเสียงและความหมาย บางส่วนประกอบของชื่ออาจแปลตามความหมายได้ บางส่วนของชื่อสามารถตัดทิ้งหรือไม่แปลเพื่อให้ชื่อมีความกระชับ คำบอกสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ปรากฏในชื่อสถานศึกษาสามารถแปลตามความหมายได้ และสถานศึกษาในเครือเดียวกันที่กระจายตัวตามภูมิภาค อาจใช้คำแปลตามสถานศึกษาดั้งเดิม หรือหากต้องแปลใหม่ต้องระวังเรื่องการทับศัพท์ และชื่อที่ได้รับการแปลควรจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศ เพื่อป้องกันปัญหาการแปลในอนาคต

คำสำคัญ : กลวิธีการแปล, ชื่อสถานศึกษา, จังหวัดเพชรบูรณ์, ภาษาจีน

Abstract

This research had objectives to 1) to study the strategies used in translation the names of educational institution. 2) to offer the suggestions for Thai to Chinese translation. The information gathering the names of the educational supervisor of the Secondary Educational Service Area of Phetchabun, and the network of Chinese language teachers in total of 45 names by survey questionnaires and interviews of representatives of Chinese language teachers of every educational institution. After that analyzed the strategies used in translation according to the theories of translation. The result of this research found out that the strategies that appear in the names of educational institution translation of Phetchabun province are in five translation strategies: transliteration, semantic

translation, addition, omission and using more than one strategy. If the names had multiple translation strategies were utilized for rendering the name of a singular institution. In terms of proposing translation guideline. If Thai name which consisted of the proper nouns that were already translated to Chinese and widely used, we are able to use them directly. But if we would like to use the transliteration tactic, Chinese words with homophonous and proper semantic sense to Thai words should be chosen. Certain elements of the institution's name may be left untranslated or omitted for conciseness. Names of educational institutions under local administrative organizations can be translated from their intended meaning; in contrast, the names of those that are dispersed across regions may be rendered following its affiliated institute. When engaging in re-translation, exercising care during the transcription phase is required. More importantly, translated names should be proofread and determined as official source of information as safeguards against one's forgetfulness and the continual re-translation.

Keywords: Translation Strategies, Names of Education Institutions, Phetchabun Province, Chinese

บทนำ

ภาษาจีนเข้ามามีบทบาทในจังหวัดเพชรบูรณ์มากขึ้น อันเห็นได้จากป้ายแหล่งศึกษาเรียนรู้ทางธรรมชาติ และป้ายสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัด ซึ่งล้วนได้รับการแปลเป็นภาษาจีน และนับวันก็มีปรากฏให้เห็นมากขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งเหล่านี้ชี้บ่งให้เห็นถึงการปนภาษาที่มักปรากฏในเมืองใหญ่ซึ่งเป็นเขตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสำคัญ

ระดับชาติ อีกทั้งยังบ่งบอกได้ว่าผู้คนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ให้ความสำคัญกับภาษาจีน หรือมีความสัมพันธ์ในการดำรงชีวิตกับชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่ของจังหวัด

การศึกษาภาษาจีนได้รับการผลักดันและส่งเสริมจากภาครัฐเป็นอย่างยิ่ง โดยในปี พ.ศ. 2565 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระหว่างรัฐบาลไทยและจีน ทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนมีแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาที่ชัดเจนมากขึ้น ปัจจุบันสถานศึกษามีเพียงให้ความสำคัญเรื่องการสอนภาษาจีน แต่ยังไม่ให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ เช่น มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาจีน มีการแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนเพื่อใช้ในการสื่อสารหรือทำกิจกรรมทั้งภายในองค์กรและระหว่างองค์กร เป็นต้น

เกี่ยวกับนิยามของการแปล มีนักวิชาการให้นิยามไว้หลายประการ แต่ที่เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในวงวิชาการแปลคือแนวคิดของ Newmark ที่ว่า “การแปล คือ การถ่ายทอดความหมายของสารในภาษาต้นฉบับให้เป็นภาษาอื่น” (Newmark, 1988: 5) หรือแนวคิดของ Nida ที่ว่า “การแปล คือ การถ่ายทอดข้อความจากภาษาหนึ่งไปยังภาษาหนึ่ง ซึ่งข้อความที่แปลต้องมีความหมายที่เท่าเทียมกับต้นฉบับที่สุด” (Nida, 1982) จากนั้นยามข้างต้น การแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนจึงสามารถช่วยให้ผู้อ่านชาวจีนเข้าใจสาระสำคัญในข้อความของภาษาต้นฉบับ ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญกับภาษาจีน

มูลเหตุสำคัญที่ทำให้รูปแบบการแปลจากภาษาต่างประเทศไปเป็นภาษาจีนมีความหลากหลายและซับซ้อน ประการสำคัญเกิดจากลักษณะของอักษรจีนที่เป็นอักษรภาพ หนึ่งอักษรโดยมากมักมีหนึ่งเสียงหนึ่งความหมาย แตกต่างกับอักษรไทยที่เป็นการสะกดรวมกันของพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ด้วยเหตุนี้ในกระบวนการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยและข้อจำกัดหลายประการ

ไม่ว่าจะเป็นเสียงของคำ อักษรที่นำมาใช้ ความหมายของคำ ประเภทของคำ เป็นต้น เหล่านี้จึงส่งผลให้รูปแบบและกลวิธีการแปลเกิดความหลากหลาย

จากการรวบรวมรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนพบว่า ชื่อสถานศึกษาบางแห่งมีการเลือกใช้กลวิธีการแปลไม่เหมาะสม เช่น คำชื่อเฉพาะแต่เลือกการแปลตามความหมาย บางแห่งมีการเลือกใช้คำจีนทับศัพท์ ชื่อตำบล อำเภอขึ้นใหม่ โดยไม่ยึดตามแบบธรรมเนียมนิยม หรือมีการเลือกใช้อักษรจีนตัวเดียวกันแปลชื่อสถานศึกษาที่ออกเสียงภาษาไทยคล้ายกัน หรือมีการแปลหรือตัดทอนส่วนประกอบที่สำคัญของชื่อสถานศึกษา ซึ่งเหล่านี้ส่งผลให้ชื่อที่แปลไม่สามารถสื่อความถึงต้นฉบับได้อย่างชัดเจน ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจหรือคาดเดาว่าสถานศึกษานั้น ๆ ตั้งอยู่ หรือมีสังกัดภูมิหลังที่มาอย่างไร ซึ่งหากมีนโยบายต้องจัดทำป้ายชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนอย่างเป็นทางการ หรือถูกใช้อย่างแพร่หลายก็จะกลายเป็นเรื่องยากที่จะปรับเปลี่ยนหรือแก้ไข และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยเกี่ยวกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่จากไทยเป็นจีน มักมุ่งเน้นเรื่องการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวหรือการแปลชื่อนามในจังหวัด เช่น กันยัลินี จตุพรพิมล (2557) ศึกษาเรื่องการแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน เพ็ญพรธชา ชัยธีระสุเวท และมนัญญา ศรีทัญญู (2562) ศึกษาการแปลชื่อผลิตภัณฑ์พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดลำปาง หรือ กรวรรณ พรหมแย้ม (2565) ศึกษาการแปลชื่อนามภาษาไทยเป็นภาษาจีน ในเขตเทศบาลนครเชียงราย รวมถึง ภูเทพ ประภากร (2565) ศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี (ลพบุรี สิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน เป็นต้น ทั้งนี้ยังไม่พบการศึกษาวิจัยการแปลชื่อสถานศึกษาจากไทยเป็นจีน โดยเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่หลากหลายสถานศึกษาต่างให้ความสำคัญกับภาษาจีน แต่ยังคงขาดแคลนองค์ความรู้หรือแนวทางการแปลเรื่องดังกล่าว มาสนับสนุนหรือเป็นแนวทางเพื่อให้การแปลชื่อสถานศึกษาหรือชื่อสถานที่ในจังหวัดเกิดความสมบูรณ์และเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการแปลงชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน รวมถึงเสนอแนะแนวทางการแปลงชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นประโยชน์และแนวทางในการแปลงให้แก่สถานศึกษาที่กำลังพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนหรือหรือต่อยอดไปถึงการแปลคำชื่อเฉพาะที่เกี่ยวกับชื่อสถานที่ต่าง ๆ ภายในชุมชนจังหวัดเพชรบูรณ์

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการแปลงชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการแปลงชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ข้อมูลชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ โดยเลือกศึกษาชื่อสถานศึกษาของรัฐที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีน ทั้งสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สถานศึกษาประเภทอาชีวศึกษา และสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้งสิ้น 45 แห่ง 45 รายชื่อ เก็บรวบรวมข้อมูลรายชื่อสถานศึกษาจากกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ และเครือข่ายครูผู้สอนภาษาจีนในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้วยแบบสอบถามรายชื่อสถานศึกษาฯ กอปรกับการสัมภาษณ์ตัวแทนครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่ ไทย-จีน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลชื่อเฉพาะและชื่อสถานที่จากภาษาไทยเป็นภาษาจีน
2. เก็บรวบรวมรายชื่อสถานศึกษาภาษาจีนในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์จากแหล่งข้อมูลข้างต้น รวมถึงการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา จากนั้นนำไปบันทึกลงในตารางวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อสถานศึกษาภาษาจีนที่จัดทำขึ้น
3. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยปรับประยุกต์จากกรอบแนวคิด การแปลไทย-จีนของ กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม (2562) รวมถึงศึกษาเพิ่มเติมจากงานวิจัยของ เพ็ญพรพรชา ชัยธีระสุเวท และมนัญญา ศรีทริฎ (2562) ทั้งนี้แนวคิดการแปลดังกล่าว เป็นแนวคิดที่มีถูกนำไปอ้างอิงและนำไปเป็นแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยทางการแปลไทย-จีน อย่างแพร่หลาย
4. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกันกับครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่สนใจและเชี่ยวชาญด้านการแปลภาษาไทย-จีน ดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อวิเคราะห์แนวทางและข้อเสนอแนะในการแปลชื่อสถานศึกษา จากนั้นจึงสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

จากรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ พบว่า กลวิธีที่ใช้ในการแปลชื่อสถานศึกษามี 5 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ซึ่งสามารถวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของแต่ละกลวิธี ดังต่อไปนี้

1. การแปลทับศัพท์

การแปลทับศัพท์ คือ การใช้อักษรจีนที่มีเสียงเหมือนหรือใกล้เคียงมาเทียบเสียงกับคำอ่านในภาษาไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 การทับศัพท์โดยเลือกใช้คำจีนที่มีเสียงคล้ายหรือใกล้เคียง

(1) โรงเรียนนาเฉลียงพิทยาคม	纳查良中学
(2) โรงเรียนนาสนุ่นวิทยาคม	娜沙努中学
(3) โรงเรียนเมืองกลางวิทยาคม	蒙格朗中学

จากตัวอย่างที่ (1) (2) และ (3) ผู้แปลเลือกใช้คำจีนที่มีเสียงคล้ายหรือใกล้เคียงมาทับศัพท์ตามเสียงอ่านในภาษาไทย ซึ่งอักษรจีนที่นำมาทับศัพท์ล้วนเป็นอักษรที่มีความหมายที่เหมาะสม ได้แก่ “นาเฉลียง” แปลว่า “纳查良” (นำฉาเหลียง) “นาสนุ่น” แปลว่า “娜沙努” (น่าซาหนู่) และ “เมืองกลาง” แปลว่า “蒙格朗” (เหมิง เก่อหลั่ง)

1.2 การทับศัพท์โดยใช้คำตามธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาแต่เดิม

(4) โรงเรียนเพชรบูรณ์วิทยา	碧差汶中学
(5) โรงเรียนหล่มสักวิทยาคม	隆塞中学

ตัวอย่างที่ (4) และ (5) ผู้แปลเลือกใช้คำทับศัพท์ตามธรรมเนียมปฏิบัติที่มีมาแต่เดิม คำว่า “碧差汶” (ปักไชเวิน) และ “隆塞” (หลงไซ่) คือชื่อภาษาจีนกลางของจังหวัดเพชรบูรณ์ และอำเภอหล่มสัก ซึ่งสถานที่ทั้งสองแห่งนี้แต่เดิมมีชาวจีนแต่จิ๋วอาศัยอยู่มาก ทำให้ชื่อภาษาจีนของทั้งสองสถานที่ในอดีตถูกแปลทับศัพท์ตามเสียงภาษาถิ่นแต่จิ๋ว โดย “碧差汶” ภาษาแต่จิ๋วอ่านว่า “pèg4 ca1 bhung7” และ “隆塞” อ่านว่า “long5 sag4” (TeoChew Mogher, n.d.) ซึ่งเสียงอ่านในภาษาจีนแต่จิ๋วมีความใกล้เคียงกับเสียงอ่านในภาษาไทยอย่างมาก

2. การแปลความหมาย

การแปลความหมาย คือ การแปลคำภาษาไทยโดยใช้คำหรืออักษรจีนที่บัญญัติความหมายตรงตามภาษาไทย โดยมุ่งเน้นให้ผู้อ่านทราบความหมายของคำในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 การใช้คำหรืออักษรที่ความหมายตรงกับภาษาไทย

(6) โรงเรียนนิคมศิลปอนุสรณ์ 尼勇森纪念中学

(7) วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ 碧差汶技术学院

จากตัวอย่างที่ (6) คำว่า “อนุสรณ์” แปลว่า “纪念” (จื๋นเยิน) และตัวอย่างที่ (7) “เทคนิค” แปลว่า “技术” (จื๋อ) และ “วิทยาลัย” แปลว่า “学院” (เสวียย่วน) โดยคำในภาษาจีนเป็นคำที่มีความหมายตรงกับความหมายในภาษาไทย นอกจากนี้ การที่สถานศึกษาเลือกใช้การแปลตามความหมายกับคำหรือส่วนประกอบดังกล่าว สามารถทำให้ผู้อ่านทราบรายละเอียดหรือภูมิหลังที่มาของสถานศึกษาได้

2.2 การใช้คำที่มีความหมายเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับภาษาไทย

(8) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 碧差汶皇家大学

(9) โรงเรียนพุมขุนคณฺธอุทิศ 普堪库玛尼纪念中学

จากตัวอย่างที่ (8) “ราชภัฏ” แปลว่า “皇家” (หวงเจีย) โดยคำว่า “ราชภัฏ” มีความหมายว่า ข้าราชการ (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, ม.ป.ป) แต่ในภาษาจีนคำว่า “皇家” (หวงเจีย) มีความหมายว่าราชวงศ์หรือราชสำนัก (Dictionary Editing Office of Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Sciences, 2005: 599) ทั้งนี้การแปลโดยการใช้กลวิธีดังกล่าวในชื่อภาษาจีนสามารถทำให้ผู้อ่านชาวจีนทราบได้ว่าสถานศึกษามีความเกี่ยวข้องกับราชวงศ์ ส่วนตัวอย่างที่ (9) อุทิศ ผู้แปลใช้คำว่า “纪念” (จื๋นเยิน) ซึ่งมีความหมายว่า “รำลึก” หรือ “เป็นอนุสรณ์” ซึ่งจากชื่อภาษาจีนทำให้ทราบได้ว่าการก่อตั้งโรงเรียนอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อรำลึกหรือเป็นอนุสรณ์ให้ให้แก่ผู้ที่สร้างคุณูปการให้กับโรงเรียน

3. การเพิ่มคำ

การเพิ่มคำ คือ การเพิ่มเติมคำจีนเพื่อบอกรายละเอียดของสถานศึกษาให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเพิ่มคำจีนเพื่อแก้ไขปัญหาการแปลทับศัพท์บางประการ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

3.1 การเพิ่มคำเพื่อแก้ไขปัญหาการแปลทับศัพท์

(10) โรงเรียนดิววิทยาคม

帝优维塔亚空学校

(11) โรงเรียนเนินพิทยาคม

娜恩中学

จากตัวอย่างที่ (10) ผู้แปลใช้วิธีการเพิ่มคำจีนเพื่อแยกเสียงคำว่า “ดิว”

ออกเป็นสองพยางค์ อ่านว่า “帝优” (ตี้โยว) ส่วนตัวอย่างที่ (11) แยกเสียงคำว่า “เนิน” ออกเป็นสองพยางค์เช่นกัน และอ่านว่า “娜恩” (น่าเอิน) จากการสัมภาษณ์พบว่า คำว่า “ดิว” และ “เนิน” หากกร่อนมาทับศัพท์ยาก และคำที่ได้ก็มีความหมายไม่เหมาะสม อีกทั้งเสียงอ่านก็แตกต่างกับเสียงในภาษาไทยมากเกินไป ทั้งนี้วิธีการดังกล่าวมักนำมาใช้แก้ไขปัญหาคำไทยที่หาคำจีนทับศัพท์ได้ยาก หรือคำไทยที่มีเสียงควบกล้ำ

3.2 การเพิ่มคำเพื่อบอกรายละเอียดของสถานศึกษา

(12) โรงเรียนเพชรพิทยาคม

碧差汶皮塔亚空中学

(13) โรงเรียนองค์การบริหาร

碧差汶府行政机构附属中学

ส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

จากตัวอย่างที่ (12) คำว่า “เพชร” มีการเพิ่มคำและแปลว่า “碧差汶” (ปี้ไชเวิน) ซึ่งเป็นชื่อภาษาจีนของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อบอกว่า “เพชร” มาจาก “เพชรบูรณ์” และโรงเรียนเพชรพิทยาคม ก็เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนตัวอย่างที่ (13) มีการเพิ่มคำว่า “附属” (ฟูลุ) ที่แปลว่า “สังกัด” เข้ามาในภาษาจีน เพื่อบ่งบอกว่าสถานศึกษาอยู่ภายใต้สังกัดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

เพชรบูรณ์ อีกทั้งยังใช้คำว่า “中学” (จงเสวีย) ที่แปลว่า “โรงเรียนมัธยม” ทั้งที่ในภาษาไทยไม่มีระบุไว้

4. การตัดคำ

การตัดคำ คือ คำหรือส่วนประกอบของชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยถูกละไม่แปลหรือถูกตัดออกจากชื่อในภาษาจีน ตัวอย่างเช่น

(14) โรงเรียนศรีจันทรวินัยาคม รัชมังคลาภิเษก	西占中学
(15) โรงเรียนดงขุยวิทยาคม	东奎中学
(16) โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย เพชรบูรณ์	碧差汶玫瑰中学
(17) โรงเรียนอนุบาลเพชรบูรณ์	碧差汶安邦小学

จากตัวอย่างที่ (14) และ (15) “วิทยาคม” และ “รัชมังคลาภิเษก” เป็นส่วนประกอบที่ถูกตัดออกและไม่ปรากฏในชื่อภาษาจีนของสถานศึกษา ทั้งนี้ “วิทยาคม” ถือเป็นเอกลักษณ์ทางภาษาที่มักปรากฏในชื่อสถานศึกษาของไทย ส่วน “รัชมังคลาภิเษก” เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกเนื่องในโอกาสพระราชพิธีรัชมังคลาภิเษก ตัวอย่างที่ (16) คำว่า “สวนกุหลาบ” ได้รับการแปลเป็น “玫瑰” (เหมยกุย) ซึ่งแปลว่า “ดอกกุหลาบ” แต่คำว่า “สวน” ถูกตัดออกจากชื่อในภาษาจีน รวมถึงคำว่า “วิทยาลัย” ก็ถูกตัดออกเช่นกัน ตัวอย่างที่ (17) คำว่า “อนุบาล” ได้รับการแปลเป็น “安邦” (อานปิง) ซึ่งมีการตัด “นุ” ออกจากชื่อภาษาจีน ทั้งนี้ การตัดคำสามารถช่วยให้เกิดความกระชับในชื่อภาษาจีน หรือแก้ไขปัญหาเมื่อไม่แน่ใจว่าคำหรือส่วนประกอบดังกล่าวควรใช้กลวิธีการแปลแบบใด

5. การแปลแบบผสม

การแปลแบบผสม คือ การแปลชื่อสถานศึกษาที่ใช้กลวิธีการแปลผสมผสานกันมากกว่าหนึ่งวิธี โดยส่วนมากมักจะใช้กลวิธีการแปลทับศัพท์เป็นพื้นฐาน แล้วจึงเพิ่มเติมกลวิธีอื่น ๆ เข้ามารวมกับการแปลทับศัพท์ ตัวอย่างเช่น

(18) โรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม 松树阵营维塔亚空学校

(19) โรงเรียนบ้านเข็กน้อย 可那学校

(20) โรงเรียนอนุบาลเขาค้อ 考柯安邦小学

จากตัวอย่างที่ (18) คำว่า “แคมป์สน” ซึ่งเป็นชื่อตำบลและเป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียน ผู้แปลเลือกใช้การแปลตามความหมาย คือ “松树阵营” (ซงซูเจิ้นอิ่ง) ส่วน “วิทยาคม” ใช้วิธีการแปลทับศัพท์ คือ “维塔亚空” (เวทย์ถ้าย่าคง) ตัวอย่างที่ (19) คำว่า “เข็กน้อย” ผู้แปลเลือกแปลแบบทับศัพท์ โดยใช้อักษรจีน “可那” (เขื่อน่า) แทนเสียงคำว่า “เข็กน้อย” ซึ่งเป็นชื่อของหมู่บ้านที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่าผู้แปลมีการตัดคำว่า “บ้าน” ออกจากภาษาฉบับแปล ตัวอย่างที่ (20) ใช้การแปลแบบทับศัพท์เป็นพื้นฐานโดยใช้อักษรจีน “考柯安邦” มาแปลแทนเสียงภาษาไทย “อนุบาลเขาค้อ” ขณะเดียวกันก็ปรากฏการตัดคำหรือไม่แปลคำว่า “นุ” ในชื่อภาษาจีน

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ร่วมกันกับครู อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลไทย-จีน ดำเนินการสนทนากลุ่มเพื่อสรุปประเด็นข้อเสนอแนะในการแปลชื่อสถานศึกษาจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ชื่อสถานศึกษามีส่วนประกอบเป็นชื่อจังหวัด อำเภอ หรือชื่อเฉพาะที่มีการแปลเป็นภาษาจีนอยู่ก่อนและใช้กันแพร่หลายจนเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง ผู้แปลสามารถใช้คำแปลนั้นได้ตรงโดยไม่จำเป็นต้องคิดคำแปลขึ้นใหม่ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพทางการแปลและง่ายต่อการสืบค้น หากพบว่าไม่มีชื่อที่ถูกบัญญัติขึ้นมามากกว่าหนึ่งชื่อ ให้พิจารณาเลือกชื่อที่มาจากแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือมากที่สุด เช่น “เขาค้อ” ควรแปลว่า “考柯” (เข่าเคอ) ไม่ควรใช้ “考阔” (เข่าควัว) เป็นต้น

2. ชื่อสถานศึกษามีชื่อหมู่บ้าน ตำบล บุคคล และไม่เคยมีคำแปลที่กำหนดใช้มาก่อน อาจพิจารณาใช้วิธีการแปลทับศัพท์ เนื่องจากสามารถช่วยลดปัญหาการแปลผิดความหมายหรือแปลความหมายคลาดเคลื่อน แต่ต้องระมัดระวังการเลือกใช้คำจีนที่นำมาทับศัพท์ ซึ่งไม่ควรใช้อักษรที่มีความหมายเชิงลบ มีอัตราการใช้บ่อย เสียงอ่านมีหลายเสียง หรือคำนามที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับ อวัยวะ สัตว์ รวมถึงคำกริยาและคำอุทาน หากไม่สามารถหาคำจีนที่มีเสียงเหมือนหรือมีความหมายในแง่บวกได้ก็สามารถหาคำที่มีเสียงคล้ายหรือมีความหมายเหมาะสมมาทดแทน หรือใช้วิธีแยกคำเชื่อมเสียง ดังที่ปรากฏในชื่อของโรงเรียนตำรวจจาก “ติ้ว” ทับศัพท์เป็น “帝优” (ตี้ไยว) ทั้งนี้ผู้แปลสามารถใช้หนังสือของคณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัย

ปักกิ่ง เรื่อง “泰-汉语音译规范研究” (การศึกษาเกณฑ์การแปลถอดเสียงไทย-จีน) (Pei et al., 2018) เพื่อเป็นแนวทางในการแปลทับศัพท์จากไทยเป็นจีน

3. คำหรือวลีที่ปรากฏในชื่อสถานศึกษาที่สื่อให้เห็นถึงประวัติ ที่มา ภูมิหลัง การระลึกถึง หรือคุณูปการที่สามารถหาความหมายตรงกับภาษาไทยได้ ในกรณีนี้ผู้แปลอาจเลือกแปลตามความหมายหรือคำแปลที่มีความหมายเชื่อมโยงมาใช้ได้ เพื่อรักษาความหมายในภาษาต้นฉบับ ทั้งยังเป็นการถ่ายทอดความหมายให้ผู้รับสารในภาษาปลายทางได้ทราบถึงภูมิหลังดังกล่าว รวมถึงคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชื่อสถานศึกษานั้น ๆ แต่หากไม่แน่ใจในคำแปลภาษาจีนว่าถูกต้องหรือเหมาะสมหรือไม่ ก็สามารถใช้การแปลแบบทับศัพท์แทน ตัวอย่างคำหรือวลีที่สามารถแปลตามความหมายได้ เช่น อนุสรณ์ อุทิศ หรือรำลึก แปลว่า “纪念” (จีเนียน) ศึกษา แปลว่า “教育” (เจียวอิ้ว) ประชา แปลว่า “人民” (เหรินหมิน) นารี แปลว่า “女子” (หนี่วี่จื่อ) เป็นต้น

4. ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีจำนวนพยางค์ที่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะโรงเรียนมัธยมมักปรากฏคำหรือวลีลงท้ายที่คล้ายคลึงกัน เช่น วิทยา วิทยาคม พิทยาศาสตร์ วิทยาลัย เป็นต้น ทั้งนี้การแปลอาจพิจารณาเลือกวิธีการตัดบางส่วนทั้งตัวอย่างเช่น โรงเรียนดงขุยวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาษาจีนคือ

“东奎中学” (ตงชุยจงเสวีย) ก็ใช้วิธีตัดส่วน “วิทยาคม” ทั้งไป ทั้งนี้เนื่องจากในชื่อมีคำว่า “中学” (จงเสวีย) ซึ่งเป็นอักษรที่บ่งบอกความหมายแทนว่าเป็นโรงเรียนมัธยม

5. สถานศึกษาที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด มักปรากฏคำบอกหน่วยงานต้นสังกัดภายในชื่อของสถานศึกษา อีกทั้งมีการระบุตัวเลขเพื่อบ่งบอกว่าเป็นโรงเรียนในสังกัดลำดับใด หรือมีชื่อเดิมในวงเล็บต่อท้ายจากชื่อที่เป็นทางการ เช่น โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) หรือโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ (วังชมภูวิทยาคม) ทั้งนี้เมื่อต้องแปลเป็นภาษาจีน อาจจะเลือกใช้วิธีการแปลตามความหมายหรืออธิบายความในส่วนที่เป็นคำบอกสังกัด ได้แก่คำว่า เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้รูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นบางประเภทอาจไม่มีปรากฏในวัฒนธรรมภาษาปลายทาง หากต้องแปลอาจพิจารณาแปลเป็นภาษาจีนดังนี้

โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) อาจแปลว่า “碧差汶市第三中学” (ปี้ไชเวินซือตี้ชานจงเสวีย) หรือ “碧差汶市第三行政机构附属中学” (ปี้ไชเวินซือตี้ชานสิงเจิ้งจี้ไกวฟู่สูงจงเสวีย) โดยเติมคำว่า “碧差汶市” (ปี้ไชเวินซือ) ที่แปลว่าเมืองเพชรบูรณ์หรือเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ และคำว่า “附属” (ฟู่สุ) ที่แปลว่าสังกัด เพิ่มเข้ามาเพื่ออธิบายข้อมูลของสถานศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในส่วนโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุวรรณฯ สนเที่ยง (2559) ได้ให้ข้อมูลการแปลคำว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า “府行政机构” (ฝู่สิงเจิ้งจี้ไกว) ดังนั้นโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ (วังชมภูวิทยาคม) จึงสามารถแปลว่า “碧差汶府行政机构附属中学” (ปี้ไชเวินฝู่สิงเจิ้งจี้ไกวฟู่สูงจงเสวีย) โดยเป็นวิธีการแปลที่ใช้รูปแบบผสม ทั้งการใช้คำตามธรรมเนียมปฏิบัติ การแปลตามความหมาย และการเติมคำ ซึ่งมีความหมายโดยรวมว่า “โรงเรียนมัธยมสังกัดองค์การบริหารจังหวัดเพชรบูรณ์” นอกจากนี้ชื่อเดิมของโรงเรียนภายในวงเล็บ ผู้แปลจะเลือก

แปลหรือไม่ก็ได้ หากต้องการแปลก็สามารถใช้วิธีการตามข้อเสนอแนะที่ได้กล่าวไปข้างต้น

6. สถานศึกษาในเครือเดียวกันตามภูมิภาคต่าง ๆ สถานศึกษาเหล่านี้มักใช้ชื่อสถาบันเหมือนกัน ต่างกันเพียงชื่อเขตพื้นที่หรือจังหวัดซึ่งเป็นสถานที่ตั้ง เช่น โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย เป็นต้น หากต้องแปลเป็นภาษาจีนอาจต้องสืบค้นหรือสอบถามสถานศึกษาดั้นสังกัด เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ ในกรณีที่ไม่เคยมีการแปลชื่อเฉพาะนั้นมาก่อน หรือเห็นว่าคำที่มีอาจจะไม่เหมาะสมก็สามารถคิดคำแปลขึ้นมาใหม่ได้ หากต้องแปลทับศัพท์ก็ต้องระมัดระวังการเลือกตัวอักษรจีน โดยเน้นให้ความสำคัญกับความหมายของอักษรที่เลือกเป็นลำดับแรก ๆ ตัวอย่างชื่อโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัยที่มีชื่อภาษาจีนคือ “泰国皇家玫瑰园中学” (ไท่กั๋วหวงเจียเหมยกุยหยวนจงเสวีย) (Da, 2020: 23) และ “干乍那披色中学” (กานจ้าน่าพีเซอจงเสวีย) (ศูนย์ภาษาจีนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม, ม.ป.ป) นอกจากนี้การแปลทับศัพท์คำว่า “กาญจนา” เป็น “甘嘉娜” (กานเจียน่า) ก็มีปรากฏเช่นกัน (กนกพร นุ่มทอง, 2554: 36)

7. เมื่อแปลเสร็จควรปรึกษากับผู้รู้ ผู้ศึกษา หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลไทย-จีน เพื่อตรวจทานความเรียบร้อย และเพื่อป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจเกิดจากการเลือกใช้คำและวิธีการแปลที่ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ความรู้จากการปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จะช่วยทำให้มองเห็นปัญหาหรือข้อบกพร่องที่อาจถูกมองข้าม เป็นผลทำให้ชื่อที่ได้รับการแปลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

8. สถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนในจังหวัดเพชรบูรณ์ บ่อยครั้งที่มีการแปลชื่อสถานศึกษาเป็นภาษาจีนและใช้ภายในองค์กรมาก่อน แต่เนื่องจากปัญหาการโยกย้ายของครูผู้สอน รวมถึงชื่อมักไม่ถูกประกาศใช้อย่างเป็นทางการ จึงทำให้ชื่อมักถูกแปลใหม่หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงและอักษรอยู่เสมอ ดังนั้นการจัดทำชื่อ

ภาษาจีนของสถานศึกษาให้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่มองเห็นได้จึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ทำให้เกิดความเป็นเอกภาพในการใช้ชื่อภาษาจีนของแต่ละสถานศึกษา

อภิปรายผล

จากรายชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ที่ได้รับการแปลเป็นภาษาจีนจำนวนทั้งสิ้น 45 รายชื่อ พบกลวิธีการแปล 5 กลวิธี คือ การแปลทับศัพท์ การแปลความหมาย การเพิ่มคำ การตัดคำ และการแปลแบบผสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา

ประการแรก คือ คำบ่งบอกประเภทของสถานที่ ได้แก่ “โรงเรียน/学校” (เสวียเซี่ยว) “วิทยาลัย/学院” (เสวียย่วน) “มหาวิทยาลัย/大学” (ต้าเสวีย) คำเหล่านี้ล้วนเป็นคำที่มีบัญญัติไว้ในภาษาจีน ด้วยเหตุนี้การแปลจึงต้องแปลตามความหมายเพื่อให้ผู้อ่านทราบประเภทของสถานที่ได้ทันที

ประการที่สอง คือ ชื่อเฉพาะหรือคำวิสามานยนามที่ระบุหรือแสดงให้เห็นถึงที่ตั้งหรือลักษณะเด่นของพื้นที่ เช่น ชื่อหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด รวมถึงชื่อของบุคคลที่เป็นผู้มีคุณูปการต่อสถานศึกษา เป็นต้น คำเหล่านี้มักถูกนำมาเป็นส่วนประกอบในชื่อสถานศึกษา และมักจะแปลด้วยวิธีการทับศัพท์มากกว่าการแปลตามความหมาย เช่น “หล่มเก่า/隆告” (หลงก่าว) “วังพิรุณ/旺披坤” (วังพิคุน) เป็นต้น สอดคล้องกับ กรวรรณ พรหมแย้ม (2565: 62-63) กล่าวว่า การทับศัพท์สามารถช่วยลดปัญหาด้านการแปลความหมายผิด การแปลภาษาถิ่นผิด และการแปลความหมายที่คลาดเคลื่อนจากภาษาต้นทาง นอกจากนี้การแปลแบบทับศัพท์ที่พบสามารถแบ่งเป็น 1. การทับศัพท์ตามเสียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ถูกใช้กันอย่างแพร่หลายมาตั้งแต่อดีต ทั้งนี้เนื่องจากในอดีตบางพื้นที่ของจังหวัดเพชรบูรณ์มีชาวจีนแต้จิ๋วเข้ามาตั้งรกราก ทำให้ชื่ออำเภอหลายแห่งตั้งชื่อตามเสียงภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว สอดคล้องกับ กนกพร นุ่มทอง (2554: 35) ที่กล่าวว่า เนื่องจากชาวจีนทางตอนใต้อพยพเข้ามาตั้งรกรากในไทยเป็นเวลานาน จึงมีคำชื่อเฉพาะจำนวนมาก โดยเฉพาะชื่อสถานที่ต่าง ๆ ที่มีชื่อภาษาจีนอยู่แล้ว หากใช้วิธี

ทับศัพท์ชื่อสถานที่ก็จะทับศัพท์ด้วยเสียงภาษาถิ่นของตน 2. การทับศัพท์ตามเสียงอ่านภาษาไทยที่ถูกกำหนดขึ้นมาใหม่ โดยการเลือกใช้อักษรจีนที่มีเสียงตรงหรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับและมีความหมายในเชิงบวก สอดคล้องกับ จรัสศรี จิรภาส (2562: 30) ที่กล่าวว่า การแปลทับศัพท์ ให้เลือกใช้อักษรจีนที่มีอัตราการใช้บ่อย ชัดไม่ซับซ้อน อ่านง่าย และมีความหมายเชิงบวก

ประการที่สาม ในวัฒนธรรมการตั้งชื่อสถานศึกษาของไทยมักจะมีคำว่า “วิทยา” “พิทย” “วิทยาคม” “พิทยาคม” เป็นต้น ประกอบรวมเป็นส่วนหนึ่งของชื่อสถานศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นเอกลักษณ์ที่มีปรากฏให้เห็นโดยเฉพาะชื่อสถานศึกษาระดับมัธยม รวมถึงคำหรือพยางค์ที่อาจสร้างความไม่แน่ใจต่อผู้แปลว่าควรใช้วิธีการแปลแบบใด ในการแปลไทยเป็นจีนส่วนประกอบเหล่านี้อาจใช้การตัดทิ้งได้ การตัดทิ้งคือการตัดส่วนข้อความที่ซ้ำซ้อน สับสน วกวน และไม่มีความสำคัญ (สุพรรณิ ปันมณี, 2562: 22) หรือหากเลือกคงไว้และใช้วิธีการแปลทับศัพท์ก็อาจจะทำให้จำนวนพยางค์ของชื่อยาวเกินไป จดจำได้ยาก หรือทำให้ภาษาไม่กระชับ

ประการที่สี่ คือ ชื่อสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์บางแห่งพบว่าในภาษาฉบับแปลมีการเพิ่มคำหรืออักษรเพื่อขยายความให้ทราบถึงรายละเอียดของสถานศึกษาให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น การเพิ่มคำว่า “中学” (จงเสวีย) ที่ให้ความหมายว่าเป็นโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ทั้งที่ในภาษาไทยไม่ได้มีระบุไว้ หรือ “โรงเรียนเพชรพิทยาคม/ 碧差汶皮塔亚空中学” (ป๋ไชเวินผิถ่าย่าจงเสวีย) โดยคำว่า “เพชร” มีการเพิ่มคำและแปลเป็น “碧差汶” (ป๋ไชเวิน) ซึ่งเป็นชื่อภาษาจีนของจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อบอกว่า “เพชร” มาจาก “เพชรบูรณ์” หรือในกรณีของ “โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ / 碧差汶府行政机构附属中学” (ป๋ไชเวินฝูสิงเจิ้งจี้เกวฟู่สูงเสวีย) ที่เพิ่มคำว่า “สังกัด/附属” (ฟู่สุ) เข้ามาในภาษาจีน และหากพบว่าส่วนประกอบของชื่อที่เป็นคำชื่อเฉพาะที่หาคำมาทับศัพท์ยากหรือเสียงที่ได้ไม่เหมาะสม ก็จะใช้วิธีการเพิ่มอักษรจีนและอ่านเชื่อมเสียงเพื่อให้ได้เสียงอ่าน

ที่ไพเราะขึ้น ได้แก่ “ตัว” ใช้คำว่า “帝优” (ดีโยว) หรือ “เนิน” ใช้คำว่า “娜恩” (น่าเอ็น)

ประการสุดท้ายการที่ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา รวมถึงข้อจำกัดของอักษรจีนที่เป็นอักษรภาพ ตลอดจนปัจจัยหรือเงื่อนไขของชื่อสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลให้กระบวนการแปลเป็นจีนจำเป็นต้องใช้กลวิธีที่หลากหลายผสมกัน เพื่อหาความเหมาะสมที่สุดของชื่อที่ได้รับการแปลซึ่งต้องสามารถสื่อได้ทั้งเสียงและความหมาย มีความกระชับ และจดจำง่าย สอดคล้องกับ ฎเทศประการ (2565: 73) ที่ว่าการแปลแบบผสมระหว่างการแปลตามความหมายและการถอดเสียงถือเป็นกลวิธีพื้นฐานที่มักปรากฏเห็นบ่อยกับการแปลชื่อสถานที่และชื่อเฉพาะ

การทำความเข้าใจความหมายและองค์ประกอบทางภาษาถือเป็นกระบวนการสำคัญที่เป็นตัวกำหนดรูปแบบของการแปล ชื่อสถานศึกษาในภาษาไทยมีความหลากหลายในองค์ประกอบทางภาษา ไม่ว่าจะเป็น ชื่อเฉพาะ สังกัด คำบอกประเภทของสถานศึกษา ภูมิหลัง ที่มา ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวกำหนดให้การดำเนินการแปลใช้รูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้การเลือกวิธีการแปลที่เหมาะสมกับส่วนประกอบต่าง ๆ นอกจากช่วยสื่อถึงชื่อโรงเรียนในภาษาไทยแล้วยังสามารถบ่งบอกให้เห็นถึงภูมิหลัง ที่ตั้ง และสังกัดของโรงเรียนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

สามารถนำแนวทางการแปลและข้อเสนอแนะที่งานวิจัยได้นำเสนอไปปรับประยุกต์ใช้ในการแปลชื่อสถานศึกษาในชุมชน ทั้งนี้เนื่องจากการแปลชื่อสถานศึกษามักมีชื่อสถานที่สำคัญซึ่งเป็นค่านามเฉพาะเข้ามาเป็นส่วนประกอบ ผู้ที่สนใจหรือกำลังศึกษาเรื่องการแปลทับศัพท์จากไทยเป็นจีนก็สามารถนำความองค์ความรู้จากงานวิจัยนี้ไปปรับประยุกต์เป็นแนวทางสำหรับการแปลทับศัพท์ได้เช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ศึกษากลวิธีการแปลไทย-จีนของชื่อสถานศึกษาในจังหวัดอื่น ๆ หรือศึกษาวิจัยในภาพรวมทั้งในระดับภูมิภาคไปจนถึงระดับประเทศ ซึ่งอาจจะพบกลวิธีการแปลตลอดจนปัจจัยที่เป็นเหตุให้เลือกรูปแบบและกลวิธีการแปลที่หลากหลายและแตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร นุ่มทอง และศิริวรรณ ลิขิตเจริญธรรม. (2562). หลักและข้อควรระวังในการแปลจีน-ไทย ไทย-จีน. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 12(2), 105-151.
- กนกพร นุ่มทอง. (2554). ตำราการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน (พิมพ์ครั้งที่ 2). สถาบันขงจื้อ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กวรรณ พรหมแย้ม. (2565). การศึกษาการแปลชื่อถนนภาษาไทยเป็นภาษาจีนในเขตเทศบาลนครเชียงราย. วารสารจีนศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 15(2), 36-73.
- กันยลีนี จตุพรพิมล. (2557). การแปลชื่อสถานที่ท่องเที่ยวภาษาไทยเป็นภาษาจีน. วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 36(1), 226-244.
- จรัสศรี จิรภาส. (2562). การแปลคำเฉพาะไทย-จีน : สภาพปัญหา ข้อจำกัดและหลักเกณฑ์การถ่ายเสียงคำไทยด้วยอักษรจีน. สถาบันขงจื้อและศูนย์จีนศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เพ็ญพรพา ชัยธีระสุเวท และมนันญา ศรีหิรัญ. (2562). ชื่อสถานที่ท่องเที่ยวลำปาง : กลวิธีและข้อผิดพลาดที่พบในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีน. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 39(5), 22-41.
- ภูเทพ ประภากร. (2565). การศึกษาการแปลชื่อสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ในพื้นที่สามบุรี (ลพบุรีสิงห์บุรี สระบุรี) เป็นภาษาจีน. วารสารอักษรศาสตร์และไทยศึกษา, 44(1), 64-78.

- ศูนย์ภาษาจีน โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม. (ม.ป.ป). ศูนย์ภาษาจีน.
<http://www.facebook.com/profile.php?id=100063674735805>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (ม.ป.ป). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.
<https://dictionary.orst.go.th/>
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2540). เกณฑ์การถ่ายถอดเสียงภาษาจีน แมนดารินด้วยอักษรวิไทย.
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณิ ปิ่นมณี. (2562). แปลถูก แปลผิด คัมภีร์การแปลยุคใหม่.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา สนเที่ยง. (2559). เรื่องจีน ๆ ภาษาจีน โดยสุวรรณา.
http://suwannas.blogspot.com/2016/05/blog-post_3.html
- Da, H. J. (2020). Research on the Development of Confucius Institute in Thailand. *Chinese Language and Cultural Journal*, 7(1), 19-32.
- Dictionary Editing Office of Institute of Linguistics, Chinese Academy of Social Sciences. (2005). *The Contemporary Chinese Dictionary* (5th edition). The Commercial Press.
- Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Nida, E. (1982). *The Theory and Practice of Translation*. E.J. Brill.
- Pei, X. R., Bao, W. Z., Jin, Y., Xiong, R. (2018). *A Study on Thai-Chinese Transliteration Standards*. Guangdong World Books Publishing Company.
- TeoChew Mogher. (n.d.). *TeoChew Mogher (Bichaiwen)*.
<https://www.mogher.com/dic/search/>
- _____. (n.d.). *TeoChew Mogher (Longsai)*.
<https://www.mogher.com/dic/search/>

Authors

Mr. Threesoon Kesorn

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University, 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 08-5267-4351 Email: threesoon.kes@pcru.ac.th

Mr. Suphakorn Tapim

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences

Phetchabun Rajabhat University 31 Saraburi-Lomsak Rd.,

Sadiang Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 09-5953-6847 Email: suphakorn.tap@pcru.ac.th

Mr. Surapit Wongnoi

The Secondary Educational Service Area Office Phetchabun

151 Moo 9 BanTok Sub-district, Mueang Phetchabun District,

Phetchabun Province 67000

Tel: 08-0188-6223 Email: surapit@esdc.go.th

Advanced Search

[🏠](#)
[เกี่ยวกับ TCI ▼](#)
[ฐานข้อมูล TCI ▼](#)
[คำ T-JIF](#)
[เกณฑ์คุณภาพวารสาร ▼](#)
[TH EN \(eng/\)](#)
[ThaiJO ▼](#)
[FAQ](#)
[Advanced Search](#)

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

Show entries

Search: 2586-9086

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E- ISSN	TCI Tier	Date for next submission
350	JOURNAL OF HUMAN AND SOCIETY SISAKET RAJABHAT UNIVERSITY	วารสารวิชาการมนุษย และสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	2586- 9086	—	2	ไม่ก่อนวันที่ 1 ม.ค. 2568

Showing 1 to 1 of 1 entries (filtered from 1,036 total entries)

Previous

Next

[Thai-Journal Citation Index Centre \(https://tci-thailand.org/\)](https://tci-thailand.org/) ↑

(htt

ps:/

/so

cial

-

plu

gins

.lin

e.m

e/li

neit

/sh

are

?

url

=ht

tps

%3

A%

Manage consent